

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286, Telex sportrom buc. 180.

Sportul

4 pagini
30 bani

Anul XXV — Nr. 713 (6147)

ZIAR AL

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Duminică 2 noiembrie 1969

A FOST ÎNFIINȚATĂ ASOCIAȚIA EUROPEANĂ DE ATLETISM

- BOGAT PROGRAM COMPETIȚIONAL PENTRU ATLEȚII NOȘTRI
- ÎN PREMIERĂ, ROMÂNIA — S. U. A. LA FEMEI

Delegații celor 25 de federații europene de atletism prezente la București au participat ieri dimineață la o importantă ședință de lucru. Cu acest prilej a fost discutat proiectul de statut al Asociației europene de atletism (A.E.A.), una din cele 6 grupe continentale din cadrul Federației internaționale. Într-un sfârșit general, începând de ieri a luat ființă A.E.A., noul organism al atletismului european, pentru care așteptăm acum numai investitura oficială — în fond o simplă formalitate — a Congresului I.A.A.F. anul viitor de la Stockholm.

După amiază au fost purtate discuții cu privire la regulamentul financiar al A.E.A. și la diferite chestiuni tehnice

legate de regulamentele competițiilor cu caracter european. Federațiile prezente au votat apoi pentru transformarea actualelor Jocuri europene pentru juniori în Campionate europene, organizate la fiecare 2 ani. Propunerea a stîrnit multe discuții și ea a fost adoptată, aproape la limită, cu 14 voturi pentru, 9 fiind împotriva (2 federații au lipsit de la votare).

Paralel cu desfășurarea Congresului, delegațiile participante au luat parte la întâlnirile bilaterale pentru stabilirea calendarului competițional pe anul 1970. În acest scop a venit la București și o delegație a Federației de atletism din S.U.A. în frunte cu dl. Dan Ferris — membru în Consiliul I.A.A.F.

Discuțiilor încă nu li s-a pus punct, totuși unele acțiuni au căpătat de acum date certe. În ceea ce ne privește, în 1970 atleții noștri făcând față unui program foarte bogat. Între altele vom organiza în România: concursul internațional de sărită (28.II—III), crosul balcanic (22.III), semifinalele Cupei Europei-femei (2.VIII), Jocurile Balcanice (13—16. VIII), campionatele internaționale ale României (12—13.IX), concursul speranțelor olimpice (7—9.VIII) precum și mai multe meciuri bilaterale de seniori și juniori, între care — în premieră — România—S.U.A. la femei (5—6. VIII).

Lucrările au sîrșit astăzi.

Azi, în divizia A, la fotbal

Etapa a X-a a diviziei A programează o serie de partide foarte interesante. În Capitală, pe stadionul din șos. Ștefan cel Mare, de la orele 14.30, liderii clasamentului, dinsmoșiștii bucureșteni, întîlnesc formația campioană, U.T.A. De la aceeași oră, pe stadionul Republicii, se va desfășura un alt meci de atracție: Steaua — „U” Cluj. În provincie se dispută următoarele jocuri:

Petroșani: JUUL — UNIV. CRAIOVA
Tg. Mureș: A. S. ARMATA — RAPID
Constanța: FARUL — DINAMO BACĂU
Iași: POLITEHNICA — F. C. ARGHEȘ
Oradea: CRIȘUL — STEAGUL ROȘU
Cluj: C.F.R. — PETROLUL

F. R. FOTBAL RESTABILEȘTE ADEVĂRUL ÎN LEGĂTURĂ CU MECIUL ROMÂNIA—GRECIA

● Denaturarea faptelor de către presa greacă

„După cum se știe, la 16 noiembrie, se va desfășura, la București, întîlnirea retur dintre reprezentativele de fotbal ale României și Greciei, din cadrul preliminariilor Campionatului Mondial, ediția 1970. Interesul față de acest joc este deosebit de mare, în rîndul iubitorilor sportului din țara noastră, deoarece de rezultatul lui va depinde calificarea una dintre cele două echipe, la turneul din Mexic. Opinia noastră publică se preocupă încă de pe acum, de toate amănunțele legate de partida amîntită, iar presa din România acordă, la rîndul ei, o mare atenție pregătirilor tehnice ca și întregii atmosfere care înconjoară importanta întîlnire sportivă, furnizînd știri și comentarii din ambele părți.

Desigur, că și amatorii de fotbal din Grecia sînt animați, de același interes, întrucît echipa elenă este angrenată direct în cursa calificării, la cea mai importantă competiție de fotbal din lume.

Tochmai de aceea, federația noastră de fotbal a luat cunoștință cu stupoare de relațiile, din ultimele zile, ale unor ziare grecești, potrivit cărora spectatori eleni nu ar avea posibilități de a viziona partida de la București din vîna federației noastre.

După cum am fost informați, nu este vorba despre o știre răstăcită sau măcar despre una care să aibă la bază un cit de mic simbur de adevăr, ci dimpotrivă sînt puși în fața unei flagranțe și repetate denaturări a realității. Astfel, relațiile citorva ziare din Grecia, înglobînd sub titluri de scandal știri fantaziste, nu fac altceva decît să provoace agitație în rîndul opiniei publice elene, să infierînteze spiritele și toate acestea cu toată ignoranța adevărului și cu pre-

țul dezinformării maselor de amatori ai sportului.

Oficiul Național de Turism, în colaborare cu federațiile de specialitate, deci și cu cea de fotbal, organizează, cu regularitate, aducerea la București, sau în alte mari centre ale țării, de turiști români și străini, special pentru programele sportive cum este și cel prilejuit de meciul de fotbal România — Grecia.

Sîntem cu atît mai surprinși de relațiile acelor ziare din Grecia cu cît asemenea știri profund inexacte și care ignoră realitatea sau o desfid pur și simplu, pot crea în rîndul opiniei publice dezorientare. Mirarea noastră în fața unor asemenea știri se amplifică pînă la nedumerire deoarece știm că federația elenă de fotbal cunoaște la rîndul ei foarte bine realitatea conform căreia inițiativa rezervării de bilete la meciul din 16 noiembrie a aparținut forului nostru de specialitate care nu primise însă nici pînă azi, 1 noiembrie, vreun răspuns din partea celui grec.

Cum se pot face, în acest caz, afirmații ca cele ce și-au găsit totuși loc în coloanele unor publicații din Grecia și cui cred oare cei ce le-au furnizat că pot fi adevărate?

Oare sportul nu este și el un mijloc, dintre cele mai eficiente chiar, de cunoaștere și de apropiere între popoare? Oare întîlnirile internaționale dintre cei mai valoroși sportivi ai unor țări nu trebuie să constituie și ele asemenea prilejuri? Și atunci, cum trebuie să fie privite astfel de știri care, ignorînd nu numai principiile de bază ale sportivității, dar însăși realitatea faptelor, își fac totuși loc în unele ziare din Grecia?

Creдем că menținerea unor relații bune, cu posibilități

permanente de dezvoltare trebuie realizate în special prin respect reciproc și adevăr. Cui pot fi prin urmare folositoare informațiile și aprecierile jignitoare devenite publice prin intermediul unor ziare ca: Acropolis, Nea Politia, Fos Ton Spor și Apoghevatini care pretind că doar în urma unor intervenții și proteste la forul internațional al fotbalului se poate aștepta ca publicul din Grecia să viziteze întîlnirea de la București? Sau afirmații nu numai inexacte dar și jignitoare la adresa federației noastre care s-ar teme de publicul venit la meci din Grecia?

Creдем că, atît Federația de Fotbal din Grecia cît și cea internațională, luînd cunoștință de realitate vor pune lucrurile la punct. De asemenea, sîntem convinși că opinia publică din Grecia, amatorii de sport din această țară, vor avea posibilitatea de a afla, pînă în cele din urmă, adevărul în legătură cu inexactitățile furnizate de unele publicații grecești privind meciul de la 16 noiembrie.

În ceea ce ne privește, odată cu exprimarea nedumeririi și protestului nostru față de starea de lucruri creată de către publicațiile grecești amintite prin inserarea în coloanele lor a unor știri necontrolate și inexacte, sîntem convinși că întîlnirea dintre cele două formații și va desfășura în limitele deplinei sportivități, cu succesul celor mai buni și în poziția incertărilor inexplicabile pentru cei de bună credință de a se tulbura, încă de pe acum, atmosfera unei disputate sportive, atît de importante“.

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE FOTBAL
1.XI.1969

CAMPIONATUL NAȚIONAL DE HOCHEI IERI, ÎN PENULTIMA ETAPĂ

Cunoscutul internațional dinamovist, Pandă, față în față cu portarul Orban. Fază din meciul Dinamo — Tîrnava Odorheiului Secuiesc, încheiat cu scorul de 4—0. Foto: SILVIU FOP

POIANA BRAȘOV, 1 (prin tele, de la trimisul nostru). — Etapa a IV-a a turnulei primei manșe a campionatului național de hochei a pregătit terenul pentru zvia decisivă de duminică.

STEAUA — TIRNAVA 13—1 (3—0, 4—1, 6—0)

De bună seamă, singurul semn de întrebare care plutea deasupra partidei de duminică se referea la dimensiunile scorului. Diferența dintre echipe este de cîteva clase, și aceasta s-a văzut, deși hocheiștii din Odorheiului Secuiesc au făcut toate eforturile spre a se comporta în mod demn, și sportiv. În primele două reprize, ei au rezistat onorabil campionilor, înscriindu-le chiar și un gol, care i-a bucurat pe cei de la Tîrnava aproape cit o... victorie. În cele din urmă, valoarea și-a spus cuvîntul. Interesant de remarcat, că după terminarea jocului antrenorii Czaka și Zografi au considerat că elevii lor nu au făcut o porție suficientă de efort și i-au lăsat pe gheață, unde steliștii s-au mai antrenat. Ii aștepta au două zi o partidă grea.

Au marcat: Varga (min. 1, 34, 42), Gheorghiu (min. 9, 35, 55), Calamar (min. 15, 39, 54, 59), P. Sgîncă (min. 38), G. Szabo (min. 41), Fodorea (min. 56) și, respectiv, Fr.

Varga (min. 27). Au arbitrat J. Bodo (M. Ciuc) și St. Peter (Brasov).

AVINTUL M. CIUC — I.P.G.G. 5—1 (2—0, 2—0, 1—1)

Ne așteptam mai mult de la acest meci, mai ales că în întîlnirile anterioare ambele echipe demonstraseră calități. Din păcate, speranțele n-au fost îndeplinite. Avintul și I.P.G.G. s-au angajat, surprinzător, într-o luptă

confuză, incilicită, oarbă. Jocul a fost aglomerat în fața porților și la manținele, s-au dat multe pase greșite, acțiunile clare de hochei spectaculoase fiind foarte rare.

Avintul, cu un patinaj superior și cu un control al pucului mai bun, s-a impus în primele două reprize, profitînd de cîteva flagrante greșeli comise în apărare de adversari. Nivelul modest al meciului n-a putut fi sal-

DINAMO — AGRONOMIA
5—2 (1—1, 0—1, 4—0)

A fost cel mai frumos joc al zilei. Dinamic, animat, presărat cu combinații, atacuri și contraatacuri fulgerătoare. Dinamo a trecut prin momente grele regăsindu-se abia în repriza a III-a și demonstrînd că un meci de hochei se poate câștiga și în cîteva minute, cu condiția să fie bine jucat. Au marcat: Trăușan (min. 16, 42), Hujanu (41), Pandă (49), Boldescu (57), respectiv Texe (6) și Gall (31).

În clasament conduce Steaua cu 8 p. urmată de Dinamo 8 p., Avintul 4 p., Agronomia 3 p., I.P.G.G. 1 p., Tîrnava 0 p. Aziăzi se joacă meciurile I.P.G.G. — Tîrnava, Avintul — Agronomia și Steaua — Dinamo.

Valeriu CHIOSE

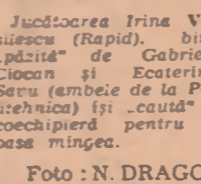

Foto: N. DRAGOȘ

Rapid — Politehnica Timișoara 3-0, la volei

Rapidistii au întîlnit în fier-ul propriu, sala Giulești, pe studenții timișoreni. S-au animat două formații — una care n-a cedat, în cele trei etape care s-au desfășurat pînă acum, nici un set în fata adversarilor, cealaltă zdrocnită moral după înfrîngerea, de miercuri, sîferții, acasă, în fața brașovenilor. Jocul de ieri a creat probleme rapidiștilor doar în primul set, cînd politehniștii au fost în permanență la nivelul adversarilor. În următoarele două, greșelile comise în lanț au facilitat victoria în 3 seturi a giuleștenilor (15, 6, 6). Rapidul a

cîștigat datorită jocului bun prestat de Fenculescu, Paraschivescu, Cristian și prin cele cîteva scînteieri ale lui Drăgan și Costinescu. Cătălin, grecii și puțin mobil, a fost doar o prezență fizică. Timișoreni au fost asemenea unui foc de paie, care se consumă nespus de repede. Atacul lor s-a lovit în permanență de blocajul advers, îngreuiat fiind și de inexactitatea la preluări și la pase. Toți jucătorii folosii (aminăm doar pe Armon, Weiss, Rouă, Coste, Dindelegan) prezintă fisuri în pregătire.

— Em. F. —

ÎNȚIA LECȚIE

Presar Manuel făcuse rămășag cu Jack, colegul său de echipă, că va prinde mai mult pește într-o singură zi, deși el trăgea la undiță, iar celălalt avea năvodul. Ajutorii era Harvey, copilul răsfățat, pe care începuse să-l învețe deprinderile aspre ale vieții de pescar, cîuînd să facă din el un om adevărat. Și cei doi trăgeau în barcă pește mult, iar plîpîndului Harvey îi revenise onoarea de a fi lucit prađa cea mai mare. Un pește urias, pe care abia putu să-l tragă sus, încordîndu-și toate puterile, îi încununase ziua. Victoria părea să fie de partea lui Manuel și Harvey, dar... lăță, se adevări că micul novice nu înțelesese încă tîlcul legilor mării și, ca să cheme mai repede norocul spre barca lui Manuel, de cu seară încurcase năvodul lui Jack. Trîșase. Atunci, Manuel, portughezul, n-a stat pe gînduri. Luă peștele scos de Harvey și-l aruncă din nou în apă. „Du-te de spune și celorlalți pești — zicea pescarul — că în barca mea este un trișor...”

In derby-ul feminin de baschet, Politehnica a invins clar pe Rapid: 61-49

Prima manșă a derby-ului campionatului național feminin de baschet, desfășurată aseară în sala Floreasca, a revenit echipei Politehnica București care, după o dispută interesantă, a invins pe Rapid cu 61—49 (32—30). Reprezentantele studentelor bucureștene au început partida cu multă siguranță, atacînd cu claritate și precizie și apărîndu-se cu multă dirigență. Ele au realizat în primele minute cîteva intercepții care, fructificate, au făcut ca în min. 3 tabela de scor să indice 8—0 în favoarea lor. În continuare, meciul s-a desfășurat în nota de superioritate a Politehnicii care a condus permanent, fără a fi scutită, însă, de emoții. Rapidistele, despre care trebuie spus că au evolu-

luate sub valoarea lor, au roșuit să se apropie de cîteva ori pînă la un punct-două, iar în min. 22 au avut chiar avantaj: 34—33. De aici, însă, excelent autoare în teren de Cornelia Taflan (dozare, de altfel, a 16 puncte), echipierele Politehnicii și-au impus din nou jocul, iar în final și-au asigurat o diferență apreciabilă. Deși nu s-a ridicat la un bun nivel tehnic, partida a plăcut datorită dirigenției cu care s-a jucat și uneori tensiunii provocate de evoluția scorului. Au arbitrat bine M. Rizea și M. Aldea. (d. st.).

Alte rezultate: I.E.F.S. — Progresul București (1) 57—55 (30—23), Steaua — Politehnica București (m) 62—60 (34—26).

Sebastian BONIFACIU

și elvețianul Oscar Egg avea să agite serios existența recordului, vreme de 7 ani, din 1907 pînă în 1914. Pista velodromului Buffalo, a fost în acest rîstimp, locul nașterii a șase recorduri mondiale, paternitatea lor revenind cînd lui Berthet, cînd lui Egg. Acești „recordmani cu schimbul” au făcut ca nivelul celor mai bune performanțe mondiale să urce de la 41.529 km (Berthet — 1907) la 44.247 km (Egg — 1914).

Recordul elvețianului a înregistrat, la rîndul lui, un record de longevitate căci timp de aproape 20 de ani el a re-

zultat tuturor tentativelor. Abia în 1933, pe velodromul din St. Trond, pistardul francez Maurice Richard izbutise să realizeze 44.777 km.

Recordul circumscris în ovalul velodromului se apropie de o cifră care l-a înfrăcșat, la vremea respectivă, de iubitorii ciclismului: 45 km pe oră! Pe pista rapidă a velodromului Vigorelli din Milano — care a devenit pentru aproape un stert de veac „fabrica de

PARADOXUL ZILEI DERBY-ULUI

Este clar că programarea primei manșe a campionatului național de hochei la Poiana Brașov s-a făcut, în mod fortuit, deoarece alt teren de gheață nu a existat. Regretabil este însă faptul că O.N.T., sub auspiciile căruia s-a construit baza, nu și-a respectat nici măcar o mică parte din obligațiile de amenajare asumată. Desigur, la această oră regretate sînt tardive. Ne consolează perspectiva marelui derby de azi, cînd se vor înfrunta echipele Steaua și Dinamo. Așteptăm o întrecere ambițioasă care să exprime, într-o atmosferă de fair-play, toate virtuțile hocheiului. Dar gîndindu-ne la lipsa de capacitate a tribunelor patinoarului, invocăm cerului ceva paradoxal: să nu vindă mulți spectatori!!

Cea mai lungă oră din istoria ciclismului va purta numele lui Bracke?

CICLISTUL BELGIAN ATACĂ AZI RECORDUL MONDIAL AL OREI, PE ACEEAȘI PISTĂ — DIN MEXICO — PE CARE RITTER L-A DEPOSEDAT ÎN 1968 DE PRIMUL SĂU RECORD

Primul record ciclist al orei face parte din istoria veacului trecut. În fruntea celor ce s-au încumetat să dialogueze cu cronometrul în ovalul unui velodrom se află faimosul Henry (Papa) Desgrange, cîtor și animator al Turului Franței. Pe velodromul Buffalo din Paris, el deschidea — la 11 mai 1893 — rubrica acestui record mondial cu un rezultat (35,325 km) care avea să fie copios întrecut (aproape 3 km) de compatriotul său Jules Dubois în anul următor.

După o nouă ameliorare (39,210 km), realizată de bel-

gianul Van den Eynde pe velodromul municipal din Paris (30.VII.1897), se intercalează în lungă serie de pistardzi europeni și un ciclist american: W. W. Hamilton. Urmind stîlul unui prieten al său, medic, el face tentativa de record la altitudine alegînd velodromul din Denver, oraș situat la cca. 1.600 m. La 9 iulie 1898, Hamilton parcurge într-o oră 40,781 km, performanță remarcabilă care abia peste 7 ani avea să fie întrecută la Paris de francezul L. Petit Breton (41,110 km).

O aprinsă rivalitate sportivă între francezul Marcel Berthet

și elvețianul Oscar Egg avea să agite serios existența recordului, vreme de 7 ani, din 1907 pînă în 1914. Pista velodromului Buffalo, a fost în acest rîstimp, locul nașterii a șase recorduri mondiale, paternitatea lor revenind cînd lui Berthet, cînd lui Egg. Acești „recordmani cu schimbul” au făcut ca nivelul celor mai bune performanțe mondiale să urce de la 41.529 km (Berthet — 1907) la 44.247 km (Egg — 1914).

Recordul elvețianului a înregistrat, la rîndul lui, un record de longevitate căci timp de aproape 20 de ani el a re-

(Continuare în pag. 2 a)

FEDERATIA ROMANA DE ATLETISM A IMPLINIT 40 DE ANI I INSEMNARI PE MARGINEA UNEI ANIVERSARI

Exact cu patruzeci de ani in urma — la 2 noiembrie 1929 — intr-una din salile Institutului de Educatie Fizica si Sport (O.N.E.F.-ul de odinioara) s-a semnat actul de constituire a Federatiei romane de atletism.

Dupa 17 ani de convietuire in cadrul F.S.S.R. in baza legii de educatie fizica, s-a constituit federatia de atletism cu drept de autoconducere, independenta si urmărind un singur scop: promovarea atletismului.

Un grup de entuziasti pasionati ai sportului atletic au pornit cu incredere pe un drum care avea să fie greu la început dar care, mai tirziu, avea să le ofere minunate satisfactii.

Retrăind astăzi anii eroici ai atletismului, gândul meu se îndreaptă în primul rând spre cei care în urmă cu patru decenii puneau temelia F.R.A. și semnau actul de majorat al atletismului românesc.

Aducându-mi aminte de acest eveniment, nu pot să uit numele lui Grigore Caracostea, Emil Pălăngeanu,

Niculae Mărăscu, Rudy Schmettan, Ion Constantinescu și alții, pionieri ai mișcării noastre atletice care au semnat actul de constituire a Federației române de atletism și care astăzi nu se mai găsec printre noi.

Privind înapoi nu pot să nu rămân impresionat de realizările înfăptuite în atletismul românesc în acești patruzeci de ani.

Campioni olimpici și recordmani mondiali, stadioane și instalații de atletism în toate colțurile țării, atleții noștri prezenți la marile confruntări internaționale — iată numai o parte dintr-un bilanț bogat.

O coincidență fericită și semnificativă prin importanța ei, face ca în ziua cind Federația română de atletism își serbează cel de al 40-lea an de existență ea să fie gazda Congresului european de atletism, consemnând astfel deplina maturitate a atletismului românesc.

prof. Camil MORJUN

40 DE ANI DE TENIS

Patru decenii de activitate numără unul dintre cele mai vechi foruri sportive din țara noastră — Federația Română de Tenis. Perioadă în care această disciplină sportivă a obținut remarcabile succese culminând cu acest an, cind tenismanii României și-au înscris prezența pe locuri frumuse în două mari competiții internaționale: locul II în „Cupa Davis”, locul III în „Cupa Galea”.

Ieri, la sediul C.N.E.F.S., această aniversare a fost sărbătorită într-o ședință a comitetului federației. Cu acest prilej, președintele F.R.T., Const. V. Mateescu, a înm-

lui. În rîndul acestora am notat nume cunoscut în sportul alb: Eba Stăncescu, A. Schmidt, C. Caraluliu, M. Bădin, Gh. Cobuz, Gh. Viziru, I. Racoviță, I. Tiriac, I. Năstase, S. Fröhlich, Gh. Radu, Tib. Oviici, G. Valida, Julieta Nămlan Boboc, Judith Dihar, T. Bădin, C. Chitaru, Pl. Marinescu.

La sfîrșitul ședinței festive, prof. Ioan Kunst Ghermănescu, vicepreședintele C.N.E.F.S. a oferit federației de tenis o diplomă de onoare, cu ocazia împlinirii celor 40 de ani de la înființare.

Li urăm și noi, viață lungă!

Luni. Am studiat teoria baletului indian. Apoi am jucat leapa. În doi timpi și trei mișcări am făcut praful echipei adverse. Acum stau singur. Antrenorul a plecat cu băieții la baza sportivă să facă treabă de zeu. Măine încep antrenamentul la călărie. Vai de fotbalisti care nu știu să se țind în sa.

Marți. Dimineața am luat lecții de echitație. Antrenorul m-a lădat. De altele, nu eram un începător, căci în copilărie învălecasem pe un ponei în grădina zoologică. Lui Piotr însă nu i-a mers. Șaua a luncat sub birta și sassinantel sale și Piotr a căzut grămădă. Șta se scriu în un pictor. O bună bucată de timp n-are să mai poată trage formidabilele lui șuturi.

După călărie am trecut la biliard. Jocul ăsta obișnuiește ochiul cu deplasările mingii. Sint un bun jucător de biliard. Antrenorul a fost mult-umit de mine. A spus băieții-

tor: „Înainte de a juca fotbal să învâțai biliardul. Numai așa o să vă obișnușiți să măsurați distanțele, din ochi și, în plus, o să vă acomodati cu culoarea verde”. Într-adevăr, postavul verde al mesei de biliard seamănă foarte bine, din punct de vedere cromatic, cu terenul de fotbal.

Miercuri. Am ascultat o conferință despre mumiile egiptene. După amiază am stat de vorbă cu instructorul de

samba. Apoi, tot el ne-a ținut o scurtă prelegere teoretică despre acest dans pe care, după spusele antrenorului nostru, orice fotbalist trebuie să-l cunoască la perfecție. Că n-are să ne prindă bine mai tirziu, pe teren. Există echipe în țara cărora nu poți să rezisti dacă nu cunoști samba. Seara am jucat popa-prostul. Am câștigat de șapte-sprezece ori la rând.

Joi. Dimineața am făcut exerciții de 10 cu arbaleta, iar după amiază ne-am întrecut la proba de pistol-viteză. Abia azi am aflat că antrenorul nostru e maestrul al sportului la talere aruncate din șanș. Sint un fintaș acceptabil, dar antrenorul a găsit un pretext să critească. Mi-a spus că dacă vreau să devin un bun centru-înaintaș trebuie mai întâi să-mi petrec veacul pe poligonul de tir. Cum am să nimeresc în poartă dacă nu sint în stare să ocheșc o țintă de la cîteva zeci de metri? Seara am discutat în ședință comportarea lui Valeri Goloviatuk, care a manifestat înclinații demagogice. Auzici ce și-a găsit să spună: „Ca să știți să jucați fotbal trebuie să jucați fotbal”. A căpătat un avertisment. Dacă va eduta să subaprecieze importanța pregătirii sportive complete va fi scos din echipă.

Vineri. Am studiat teoria exercițiilor la flaut. La prima vedere s-ar părea că fotbalul n-are nici în clin nici în mîncă cu flautul. Dar așa gîndesc numai oamenii măr-giniți. Antrenorul n-are expliat că dacă ne vom însuși teoria exercițiilor la flaut vom ști să interpretăm cele mai subtile nuanțe din fluierul arbitrilor, întrucît aceștia folosesc instrumente, flautul și fluierul, cu multe elemente comune. Mai mult, nuanțele surprinse în fluierul arbitrilor ne vor ajuta să înțelegem starea lui de spirit, ceea ce nu-i de loc lipsit de importanță.

După amiază a venit antrenorul de box. Am boxat trei ore și jumătate. Vai de fotbalistul care n-are habar de box! De cite ori nu se în-țimplă pe terenul de fotbal să ai nevoie de cunoștințe de

box și încă nu prea elementare? Și apoi antrenorul ne tot spune: „Cine știe să lovească cu mîna și de-a dreapta și cu piciorul”. Și de data asta am făcut față. Toțea care a avut ghinion s-a ales cu arceda spartă și cu un ochi umflat, așa că nu va fi în formă cel puțin o săptămîna.

Seara aveam de gînd să facem pe cont propriu o partidă de popa-prostul, dar ne-a prins antrenorul și ne-a făcut morală. Cînd nu sintem din divizia „B” să tot facem pe popa-prostul. Noi știa din „A” trebuie să fim așa la pocher.

Sîmbătă. Am jucat polo pe apă. Adică aproape fotbal. Cu poartă, portari, minge. Am debutat printr-un atac susținut și nu încapă încoace să am fi câștigat dacă în un moment dat nu ne-ar fi dispărut portarul. În cele din urmă s-a constatat că portarul s-a înecat. Nu știa să înoate. Și asta numai pentru că din programul nostru complex fusese omise lecțiile de înot. L-am scos din apă și medicii l-au reanimat cu chiu cu vai. Antrenorul nu s-a pierdut însă cu firea și a improvizat pe loc o amplă expunere despre importanța înotului pentru fotbalisti.

Seara am luat cunoștință de programul pe săptămîna următoare. În afară de sărituri de pe trambulină și salturi cu parașuta de pe turnul de 100 metri, spre sfîrșitul săptămînii urmează să fim parașutați din avion. Vai de fotbalistul care nu știe să sară nevădit de la o mie de metri!

Duminică. Am văzut la televizor meciul cu brazilienii. Sint formidabili! Ce joc, domnule, ce joc! Cum izbutesc? Antrenorul spune că nu e greu.

După ce i-am văzut pe brazilieni, antrenorul a hotărît să introducă în programul nostru zilnic trei ore de antrenament obligatoriu la șah. Vai de fotbalistul care nu e maestrul al șahului!

CEA MAI LUNGĂ ORĂ

(Urmare din pag. 1)

condurilor mondiale. Italianul Giuseppe Cimò a parcurs, la 31 octombrie 1935 — 45.030 km în 60 de minute. Dar kilometrul 45 a fost cea mai dificilă etapă din istoria recordului oră. Pe cursul lui, ameliorările au avut cele mai mici amplitudini (între 282 și... 81 metri). Și cînd marele Fausto Coppi a atins — în 1949 — 45.000 km s-a ajuns la extrema limită a posibilităților omenești. N-a fost așa, pentru că, în 1956, un alt mare as al pedalei, Jacques Anquetil (care în această toamnă a spus adio ciclismului) a trecut și granița celor 46 km. Tot un pistard francez, Roger Riviere, a purtat recordul peste 47 km dar belgianul Ferdinand Bracke, rupînd cu tradiția pistei de la Vigorelli, atacă recordul oră pe velodromul olimpic din Roma (30 octombrie 1967) și atinge 48.033 km.

După aceasta, fiulul recordurilor s-a instalat la Ciudad de Mexico, în plină febră olimpică, mai exact în ajutorul deschiderii celei de a XIX-a ediții a J.O., danzeul Oile Ritter l-a deposedat pe Bracke de record, realizînd 48.653 km și nu 48.666 cum amintea ștațiile de presă). Alituidinea, auz de temută de mulți sportivi și specialiști în materie, a fost un aliat prețios pentru Ritter, căci acul rarefai al capitalei mexicane (afiată la circa 2200 m altitudine) cu toate că-i handicapează pe sportivi în privința sportului de exigen necesar reacțiilor biochimice din organism. Ii avantajează — cu mult mai mult — opunînd o rezistență mai redusă corzului sportivului și bicicletei sale.

Recordul mondial al orei se a-fia, acum, în preajma unui nou asalt. Ferdinand Bracke vrea să-și în revanșă asupra lui Ritter și de aproape două săptămîni se a-fia în Mexic, unde a efectuat perioada de acclimatizare și ultimele antrenamente.

După ultimele știri sosite de peste ocean, Bracke va face această tentativă în perioada 2-4 noiembrie, pe pista care a văzut

născîndu-se recordul lui Ritter. Pregătirile lui au loc pe velodromul pre-olimpic, unde a rulat, în general, în timpul de 23-25,2 secunde pe turul de pistă. La cel mai recent antrenament al său, Bracke a obținut, de alifia, o excelență medie orară: 48.800 km de-a lungul a 45 de minute.

Care este obiectivul ciclistului belgian în această tentativă? Nu numai acela de a reîntra în posesia recordului mondial (Ritter a promis și el o nouă tentativă, așa că vom asista, probabil, la o readiere a duelului Berthel Egg), dar de a realiza, totodată, o performanță valoroasă: peste 49 km pe oră, cifră care în pronosticurile unor specialiști urcă la 49.500 km, iar în asprățiile — măturisite — ale lui Bracke a-junge la o oală mai optimistă — 50 km!

Reuzila lui Bracke în vederea acestui mare spectacol cuprinde: trei biciclete de pistă, extrem de ușoare (între 5.900 și 5.500 kg), dar și foarte rezistente, avînd brațele de anghrenaj de 175 pînă la 180 mm, placă de anghrenaj cu 54 de dinți, pianoaie de 14-16 dinți, 8 perechi de roți de rezervă și circa 30 baleri de 90-115 grame. În antrenamentele de pînă acum, el a folosit pasul de 24-26 sec., ceea ce i-ar permite să realizeze peste 49 km pe oră, iar un al treilea grafic, prevăzînd medii mai ridicate, l-ar duce pe Bracke spre hotarul celor 50 km.

Si acum să așteptăm telegramele agențiilor de presă. În următoarele 2-3 zile, ca să aflăm ce performanță vor nota statisticienii în dreptul celui de al 13-lea record mondial al orei. Va fi cea mai lungă oră din istoria ciclismului...

Umor sovietic

Cantonamentul fotbalistului

box și încă nu prea elementare? Și apoi antrenorul ne tot spune: „Cine știe să lovească cu mîna și de-a dreapta și cu piciorul”. Și de data asta am făcut față. Toțea care a avut ghinion s-a ales cu arceda spartă și cu un ochi umflat, așa că nu va fi în formă cel puțin o săptămîna.

Seara aveam de gînd să facem pe cont propriu o partidă de popa-prostul, dar ne-a prins antrenorul și ne-a făcut morală. Cînd nu sintem din divizia „B” să tot facem pe popa-prostul. Noi știa din „A” trebuie să fim așa la pocher.

Sîmbătă. Am jucat polo pe apă. Adică aproape fotbal. Cu poartă, portari, minge. Am debutat printr-un atac susținut și nu încapă încoace să am fi câștigat dacă în un moment dat nu ne-ar fi dispărut portarul. În cele din urmă s-a constatat că portarul s-a înecat. Nu știa să înoate. Și asta numai pentru că din programul nostru complex fusese omise lecțiile de înot. L-am scos din apă și medicii l-au reanimat cu chiu cu vai. Antrenorul nu s-a pierdut însă cu firea și a improvizat pe loc o amplă expunere despre importanța înotului pentru fotbalisti.

Seara am luat cunoștință de programul pe săptămîna următoare. În afară de sărituri de pe trambulină și salturi cu parașuta de pe turnul de 100 metri, spre sfîrșitul săptămînii urmează să fim parașutați din avion. Vai de fotbalistul care nu știe să sară nevădit de la o mie de metri!

Duminică. Am văzut la televizor meciul cu brazilienii. Sint formidabili! Ce joc, domnule, ce joc! Cum izbutesc? Antrenorul spune că nu e greu.

După ce i-am văzut pe brazilieni, antrenorul a hotărît să introducă în programul nostru zilnic trei ore de antrenament obligatoriu la șah. Vai de fotbalistul care nu e maestrul al șahului!

cel mai mult: unde e născut? E crăsovean de-al dv. (cum citiți va ani, cînd echipa națională schiopăta, nu v-ar fi convenit să se știe acest lucru?). El a mai jucat, în divizia A, la F. C. Craiova (după ce debutase la Rovine Grădina), Carmen și Ciocanul). Înainte de a deveni fotbalist (dar e sigur că a devenit?). Pirvu, de la Dinamo București, a fost aliat. Aruncător de greutate.

AUGUSTIN CERBU, ORADEA. „Un prieten sustine că ille Dacu

RĂSPUNDE

Don Postășu

NATALIYA GHINEA, CALĂ-RASI. „Am ezitat mult, înainte de a ațtere aceste rînduri. Să vă spun drept, mi-e frică de răspunsul dv”. Și mie de-a încrederea pe care mi le-ați putea

Chiar mă surprinde imixtiunea bărbatilor într-un domeniu în care femeile sint imbatabile. Oricum, adresă-vă Radiodifuziunii, care este în măsură să vă răspundă cu „da” sau „nu”.

GHEORGHE SIIA, AGNITA, Dinamo București) s-a întilnit de două ori cu Internaționalele Milano, în cadrul Cupei campionilor europeni. În prima confruntare, italienii au câștigat cu 6-0 (la Milano) și 1-0 (la București). În cea de a doua, Internaționalele a fost la un pas de eliminare, dinamovistii câștigînd cu 2-1 meciul de la București și cedînd cu 2-0, abia în finalul partidei de la Milano (lovitură de la 11 metri, transformată de Măzola, și „cap” Facchetti, cu două minute înainte de fluierul final).

INGENER VLADIMIR TEMIROV, I. Angelo Niculescu, antrenorul echipei noastre naționale de fotbal, are 48 de ani. Ultima oară a jucat la Dinamo București, pe postul de mijlocăș dreapta. Să nu fi însă să vă răspundă de la întrebarea care vă interesează

are sub 30 de ani”. Nicl Dacu nu sustine asta, desi e direct interesat. El a împlinit, în iulie, 23 de ani. 4. Florea Volnea, de la Steaua, „merge” pe 29. El este

căsătorit cu o însoțitoare de bord.

V. VASILIU, DELENI, I. „Cupa de campionat a țării, la fotbal, divizia A, este transmisibilă”.

Nu. Si în nici un caz ea nu este decretată prin... rotație. I-ar veni rîndul, atunci, și echipei de favoriți (nu spun care!) 2. Totdeauna, finala Cupei Davis s-a jucat în țara care detinea trofeul în momentul acelu. Dar, i-deea dv. ca finala acestei mari competiții să se dispute pe teren NEUTRU? Se întilnește, cu spiritul echității sportive. Poate că într-o zi, așa se va întimpla. Evident, nouă ne-ar fi convenit ca acest lucru să se întimpla cu începerea de anul acesta...

Ilustrații: N. CLAUDIU

Duminicile unui nesportiv

YOGA ȘI FOLOASELE EI

În fiecare clipă misteriosul contact dintre om și lume. A medita înseamnă a te confundă cu ajutorul gândirii în ființa ta cea mai îndrăcită, dincolo de acel te moși al lui Pascal, care înseamnă eșemerul din noi, preocupările de toate zilele, și nu omul în sine.

Unul din exercițiile de meditație yoghinică este de a-ți fixa, pe retina văzului interior, o imagine. De pildă floarea de lotus, clasică în practicile tradiționale, care se poate însă înlocui cu orice alt obiect. Idealul este de a țibuti să menții imaginea aleasă cit mai mult, minute întregi chiar, fără ca vreau ait chip sau gînd să-ți tulbure meditația. E un lucru din cale-afară de greu, dar realizabil de către oricine, prin voință, stăruință, tărie de caracter. O dată această putere de concentrare dobîndită, „omul atinge acea stare de armonie spirituală, în care se poate contempla pe sine însuși. Stăpîn, în sfîrșit, pe puterile sale sufletești, el plănăie în zona aceea luminată, care se confundă cu soarele” (Yeshudian).

De fapt, totul tinde în yoga spre o autostăpînire maximă, spre acel echilibru psihic, care este sursa sîndății fizice, a unei activități fizice și spirituale coerente și eficiente, a trezirii treptate a tuturor forțelor dormitind în om.

Poate că yoga nu e un sport. Însă mă îndoesic că un sport aspirind la plenitudinea capacităților sale virtuale s-ar putea dispensa de binefacerile pe care practica yoghinică le asigură într-un scurt rîstimp oricui.

George SBARCEA

Marii animatori din micile orașe

De cînd e în Tg. Ocna a cel Litra, copil noștri învâțat fotbal.

Litră, ați spus? Cum de i-ați găsit un asemenea nume? Dar cum i se mai spune, după acte, firește?

Pe numele lui e Traian Paraschivescu, dar sportul îl știe pretulindeni, drept Litra. — nea Litra. Și e o poreclă care a devenit un nume. — un nume cu renume.

„Începută astfel din tren, convorbirea noastră cu un necunoscut tovarăș de drum, l-a readus în actualitate pe un vechi și prețios amic: Litra.

— Mai întâi, se cuvine să precizez că porecla mea nu vine de fel de vreun conținut... alcoolice — ne spune Traian Paraschivescu. Nu, nici pomeneală. Din anul 1915, cînd elev fiind la liceul Sfințu Sava din București, începusem să joc fotbal, scund de statură, dar sîrînd vîrtos la mingile pe sus, și lupînd, totodată, cu înverșunare, un meculit — urmărind jocul „Tricolorului” și remarcîndu-mă, a găsit formula ingenioasă să mă încurajeze: hai, mă, îl de ești cit o litră! Și Litra am rămas, de-atunci și pînă-n zilele noastre, vreme de mai bine de o jumătate de veac.

O litră cit o vadră plină, am adăuga noi, cei ce cunoaștem rodul activității acestui entuziast animator. De aproape 30 de ani, retras la Tg. Ocna, Traian Paraschivescu s-a dedicat nobilei munci de pregătire a juniorilor. Nea Litra i-a introdus pe copiii de pe Valea Troțușului în universul fotbalului, — zeci și sute de fotbalisti, — multe sute, în fruntea cărora Varodin Dumitru, mijlocăș-centru aproape două decenii în echipa locală, azi cadru didactic și colaborator — asistent asiduu al „maestrului”, la centrul local de juniori, la care Litra, aproape septuagenar, aduce competența, răbdarea, experiența sa de-o viață și un elan inepuizabil.

— An de an cresc, sub ochii noștri, tot mai mulți copii care află, prin noi, că jocul de fotbal începe prin a fi o delectare și sfîrșește prin a fi o morală. Fotbalul se joacă cu picioarele, e drept, dar e un exercițiu al gândirii, o exprimare a calităților psihoneurologice și, în final, o manifestare a voinței și a bunului simț care angajează toate nobilele virtuți ale tineretului. Numai după ce pătrund toate aceste nobile precepte ale unui regulament scris, atunci sint admiși copiii din Tg. Ocna să urmeze cursul de fotbal și să învețe regulamentul propriu zis, cel promovat de F.I.F.A.

Iată pentru ce luptăm noi, bătrîni, laolaltă cu maturii și cu cei ce ne urmează, — ne spune nea Litra, sfîrșit de noi pe toboganul mărturisitor: să formăm sportivi, mulți, tot mai mulți, dar nu

oricum, ci numai în limitele educației morale.

Iată ce-i lămurim noi pe elevii noștri sportivi și ceea ce, spre cîntea lor, au înțeles și cei de la Tg. Ocna, — ne spune, în continuare, interlocutorul nostru, redescoperit după treizeci de ani, drept animator neobosit la Tg. Ocna.

Regăsirea veteranului Traian Paraschivescu, undeva, în stadionul din Tg. Ocna, l-a reînviat pe Litra, cel de acum o jumătate de veac, prototipul animatorului care e de aflat în fiecare oraș al patriei, în fiecare oraș.

V. FIROIU

Campionatul de fotbal e în plină desfășurare! Urmăriți emoțiile marilor întreceri pe micul ecran.

TELEVIZORUL miraj

INALTA FIDELITATE CLARITATE MAXIMA SUNET PERFECT

— MIRAJ este un receptor cu 12 canale și cu ecran mare, prezentat într-o elegantă caseta furnizată, cu o linie asimetrică modernă.

— Strălucirea imaginii permite vizionarea în condiții excepționale a programelor.

— Difuzorul dinamic asigură o reproducere de bună calitate a sunetului.

— Sasiul rabatabil folosit la construcția televizorului dă posibilitatea unei întrețineri și depanări ușoare.

— Prețul este de 5100 lei. Se poate cumpăra și cu plata în 12-18 rate lunare, cu un accont de numai 765 lei.

— Membrii cooperativelor agricole de producție beneficiază de 12 rate lunare.

(2862)

Suam recent Valea Lotruului, impresurat de coloritul și sălbăticia care fac inimitabile farmecele toamnelor noastre de munte. Nu mai străbătusem ruta Brezol — Voineasa — Obârșia de ctiva ani — și am rămas impresionat: apropierea de baraj se făcea simțită pregnant la tot pasul... copleșindu-te totuși și de un ușor regret. Eh, sigur că da: curind, automobile vor goni pe șoseaua asfaltată, cochetele hoteluri și chalet-uri stil helvetic de la Voineasa vor răsună de muzică de jazz și de mirosul păstrăvilor fripiți în cetini, îmbiindu-te la un popas turistic internațional; poate, la Ciungstea va monta și un teleferic și nenumărate pituri de schi, chelnerii te vor primi în smoking, iar fetele de serviciu vor strânge cu demnitate vesela, în minifuste adecvate... Eh, sigur că da: viața merge înainte! Dar cîntul de singurătate al cucului ascuns în pădurile fluturate prin amurguri nu va mai avea rezonanță lui autentică, ceanurile arse cu mămăligă ale foștilor fostieri de la Puru vor scripi într-un ambigiu și cochec aspect de confectie, de made în magazinele de artizanat. Pînă și prietenul meu Lotru o să vînească mai slăbit și mai fasonat de mina atobituitoare a omului. Vor urla și prea mulți tranzistori pe aici, în sfîrșit.

Venim pe vale cu un amic rezigor, ce urma să turneze un filmuleț cu vîltoarea hidrocentrală. (N-are avea vreo importanță deosebită faptul că tot drumul a moțait în mașină, posibil ca aerul din jur să fi fost mai

tare și cu calitate surprinzătoare de sedative față de aerul citadin pe care-l părăsim, dar care-i sta încă ogîndit cu semeție în botul pantofilor foarte lustruiți). Am sosit duminică după amiază, se lucra doar în subteran. Im-

MEDITAȚII inocente...

prumînd mașina unor ingineri să-i ducă la Călimănești — eu și amicul meu ne-am trîntit pe un clin cu iarba, sub niște meri îngălbeniți, și am așteptat înapoarea prețioșului nostru mijloc de locomotivă care să ne poarte sus, la Vidra. Pe parterle cealaltă a drumului se cățărau barăciile colorate ale muncitorilor și inginerilor. Era liniste, transparentă, frunzele cădeau rar și fîșișu printră crengile merilor. Apoi a apărut un grup de puști, s-au împărțit în două echipe, și-au marcat cu pietre portofele și au început să joace fotbal lângă barăci. „Fără țipete, fără înjurături. Decent, cu pasiune și acuratețe. M-am uitat destul de mult timp la jocul alert, și de ce s-o ascund? de foarte bună calitate și integrîndu-se perfect în decor; după asta, am tresărit cu violență: lîngă mine, trîntit pe spate și cu ochii închiși, cu o furnică zgribulită tremurîndu-și pe bărbie, amicul meu a înțins ca-n transă o mină somnolentă și a învîrtit la maximum butonul micului radio cu tranzistori ținut în echilibrul pe burta. Simultan, în vale s-au înrucișat strigătele

infrigurate și de esență ale binecunoscuților comentatori ai meciurilor de duminică: „Sînt Clușul, aici mare sărbătoare” „Mă auzi, Bacăule?” „Perfect, ne aflăm în minutul X și așa cum spunea colegul și contemporanul meu

Chiulescu, goal, goal, go-o-o-o, dragi ascultători! Dobrin a șutat năpăstări acum patrușprezece secunde și o centimă, etc. etc.”

Pe buzele amicului meu plutea un zîmbet fericit și pur. Nu știu ce se petrecea atunci la Cluj sau la Bacău, dar pe micul teren inverzit de lîngă baracamentele cocotate sub pădure totul se petrecea corect și fără drama. Am avut impresia certă a distonanței teribile de brutale dintre cele relatate de aparatul de radio și jocul tineresc al puștilor de pe țâșpan: puștii joacă ca să se distreze, și pentru că se distrează realtate, joacă al naibii de frumos. Portarul nu-i lovea adversarii, pleoabele nu erau fînte de suturi violente. Pe urmă, printr-o tulburătoare coincidență (cum se-nîmplă prea adesea în bineștiuța noastră viață), părea că minunile descrise pe terenurile de la Cluj. Bacău sau de alurea de către înfocații comentatori ai meciurilor de duminică auziți la radioul cu tranzistori erau văzute aici, pe țâșpanul de la Ciungstea. Și m-am înfiorat. Fiindcă sînt singur ca atîl avut și dumneavoastră curiozitatea morbidă de a urmări la televizor un meci de cupă europeană sau campionat autohton, fără sunet, ascultînd în schimb și în același timp redarea aceluia meci la radio. Și la fel sînt sigur că v-ați uitat: terenul văzut la televizor era cu totul și cu totul altceva decît strigătele entuziaste ale cronicarilor. După cronicari 40 de Pele, de Eusebio sau de frati Moore evoluau îndrăcîți în driblinguri, fente, deschideri, centrări și suturi uelgătoare, zguduind plasele sau barele portilor din temelii: pe ecranele televizorului, jocul lîncea de departe nu suferea oț de cît vreo caracterizare. Est modus in rebus, bineînțeles: există o măsură în toate.

Gîndurile acestea m-au urmărit vreme îndelungată, nici după ce am ajuns la Sebă nu mă bărbășeră. Fiindcă tot frîgul, prin ferestre deschise, în catenele și restaurante pe băncile din parcuri sau pur și simplu mergînd cu cutiuta cu tranzistori în mîna, tot frîgul asculta transmiterea meciurilor de duminică. Înclusiv amicul meu, rezigorul, iar eu mă gîndeam la puștii de pe țâșpanul umbrit de pădure, înținat: ca, după un lucru rîvnit cu ardore, constant totuși că nu-l voi căpăta niciodată, înținat că visez zadarnic și fără scop la el.

„Sau, cine știe?”

de IOAN CHIRILĂ

„SEPCILE ROȘII”

Ioan Chirilă

Momentul editorial al „Sepcilor roșii” — o carte jubiliară despre „U” a lui Ioan Chirilă — a fost ideal ales, volumul apărînd la Cluj chiar în miercuria cînd clubul țji serba 50 de ani de existență.

Acestei ra- întilnite promptitudinii editoriale i se datorește, de altfel, și convertirea cărții într-un volum document, toți posesorii clujeni ai „Sepcilor roșii” achiziționînd — grație momentului — autografele multora dintre eroii care vehiculează în paginile cărții, de la Rațiu Brutus, primul căpitan al „U”-ului, la Sfera și Sepci, de la Mircea Luca și Tony Dascălu la Mateianu și Ivanșuc.

„Sepcile roșii”, cartea cu poicoavă albă în chenarul negru al copertii, este o istorie romantică a celor cinci decenii de existență a clubului Universitatea Cluj. „Cronica fotbalului la U” — după cum vestește prefața.

Temperament care nu suportă rigorile monografiei sportive, păstrînd din timp numai marcețele lui, iar din materialul strict faptic numai momentele carabile să definească structura unui campionat sau a unei personalități, pedășind mult pe amintirile eroilor, Ioan Chirilă a creat o poveste a mai multor posesii peste care a presărat nostalgia și a coborîrit aureole pe care o conferă. Incurșurilor, curgerea vremii.

Subțitându-se unuia dintre eroii săi — doctorul Mircea Luca — pe care îl unge cu darul sarcinilor, Ioan Chirilă creează un EU (persoană utilizată tot mai mult în literatura sportivă) cam de aceeași vîrstă cu „U”, marior ocular și totodată făptuitor de evenimente, posesitor care-și derulează amintirile din clipa cînd a putut discerne și selecta — circa 9 ani — pînă astăzi cînd, învîrtit fiind de experiența și maturitatea sa, însoțește fenomenul sportiv cu observații pertinente și reflecții filozofice. Pentru perioada de început, care coboară dincolo de percepția copilului (1919—1926), dr. Luca, alias Ioan Chirilă, folosește banda memoriei lui Rațiu Brutus, acel saturos

RECENZIE

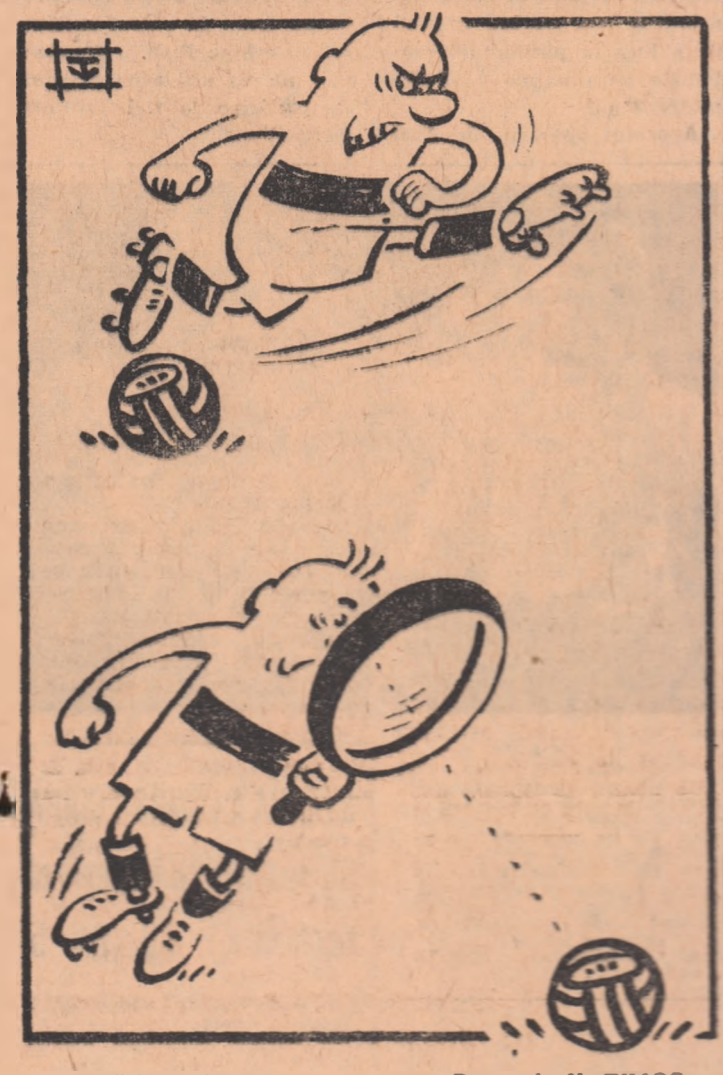
pozeștor din perioada eroică a lui „U”.

Interesat fiind să definească clubul universitarilor clujeni care, deși nu a strălucit niciodată prin puterea performanței, rămîne unul din

cluburile glorioase ale noastre și una dintre unitățile sportive unde sudura sufletească a purtătorilor potcoavei are o trînicie nădărieră altundeva existentă, Chirilă creează, cu ajutorul comparației și a metaforei pe care le adăpnește excelent, formule deosebit de sugestive. „La mai puțin de o oră după boia în Inn, Lazăr Sfera a fost surprins de viscol și înțors la cabana de doi vînturi care îl salvaseră. Peste o oră ar fi putut să se scalde iarță în Inn. Acesta a fost „U” al meu și dacă-mi permiți „U” al tău și, poate cel dintotdeauna” — conclud de David la solicitarea lui Mircea Luca de a defini „U”-ul.

Alternînd amintirile eroilor cu pagini de viață: cronica sportivă, Chirilă încheie un volum ce include o istorie de cinci decenii, volum pe care, asemeni unui film cu artiști vechi pe care i-ai rubit odată mult, nu-l abandonezi pînă la ultima secvență.

Nușu MUSCLEANU

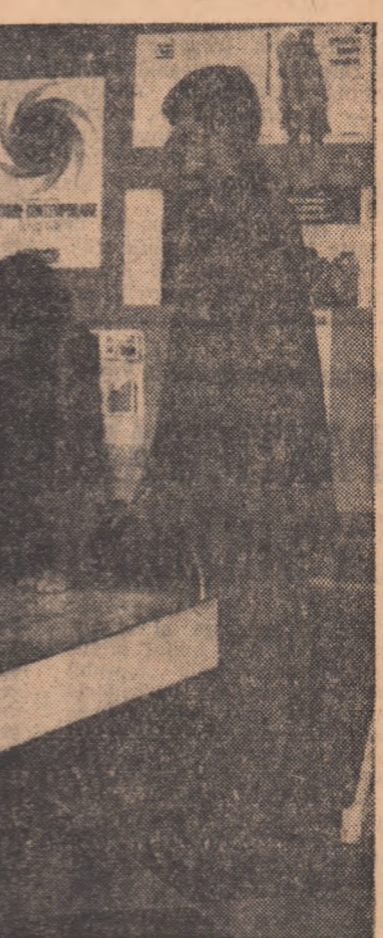
Fără cuvinte Desen de V. TIMOC

AL STRUȚEANU

SPORT ȘI CULTURĂ

La Liceul „Nicolae Bălcescu” din București s-a deschis o nouă expoziție a cercului olimpic din cadrul Institutului de Activitate Fizică, înfîntat în anul 1940, cu ocazia Olimpiadei de la Roma, constituit în jurul organiza-

ției de propagare în vîndul elevilor a ideilor olimpice, a interesului pentru activitățile sportive și culturale. Anual se organizează expoziții pe diferite teme (Expo '67 Montreal — Canada, Olimpiada mezinică, Gaerile de

Visitator admirînd cîteva din exponatele consacrate literaturii și istoriei Foto: THEO MACABSCIL

JURNAL COREEAN

Insoțirea reprezentativei române de juniori mi-a prilejuit un drum — unic — în Extremul Orient, termiul pe care lecturile adolescentine (Pearls, Buck etc.) și plăcusem în mintea autorului acestor rînduri ca pe un teatru pe care este imposibil să detectezi unde se află limita dintre real și fantastic.

Curiozitatea și interesul profesional de ați, adăugîndu-se foametele elevului de odinioară de a descifra necunoscutele Orientului, mi-au comunicat la aeroportul Haneasa starea de suscitare pe care probabil că o au călătorii în block-starturi sprinterilor în așteptarea pistolului starterului.

„Si am plecat în ceea ce s-ar putea numi fără multă exagerare...

...O călătorie de pomină

Luni 13 octombrie, ora 13.20. Avionul TU-134 al companiei sovietice Aeroflot a decolat de pe pista aeroportului Haneasa. Zburăm în ușor lângă dealurile din preajma aeroportului Seremetievo, pe care aterizăm la ora 13.40, ora Moscovei.

În cursul aceluiași seri, revădăm Piața Roșie, a vîstului Bolșoi Teatr, plimbare pe malul canalului Moscova.

Prima surpriză. Nu plecăm, a doua zi, cîl tocmă miercuri, spre Phenian, garda „Turneului speranțelor olimpice”, la care va participa și echipa fotbalistilor români.

Miercuri 15 octombrie, ora 17.30. Decolare de pe Seremetievo cu direcția Phenian.

Sosire la Omak la 20.15. O escaladă de o oră, după care zburăm spre Irkutsk. Ajungem pe aeroportul siberian după încă trei ore de zbor. Aici ne întîmpină... zoriții zile. La Moscova este ora 11 noaptea, iar aici este 5 dimineață. Fusul orar ne-a... eliminat somnul de noapte. Ni se spune că vom decola peste o oră. Apoi peste 3 ore. Apoi tocmă la ora 2 noaptea. Antrenorii lotului, Oia și Gorșorin, doctorul Ghimpeanu și subsemnatul ne hotărîm să așteptăm îmbarcarea într-unul din hotelurile aeroportului. Băieții se culcă într-un hotel din apropiere. La două noaptea, operatorul Luiba ne anunță că Habarovskul este închis, așa că decolarea se amîna din nou, de data aceasta fără termen. A doua noapte albă. Cînd, peste vreo oră, cădem răpuși de somn, sună alarma. Sînd deschis Habarovskul. Avionul decolează imediat. Urmează trezirea „ca la regimul” a băieților. Afară este sub zero.

Zgîmbulții de frig, ne luăm din nou locurile în „Tu-10” nostru, stropit de furtunuri cu apă caldă care înmoaie pheața de pe corpul avionului. Majoritatea băieților sîndu-se în fîșuri, vă închipuiți dinamica tabloului...

La 5.40 dimineața plecăm, în zbor, spre Habarovsk. Aici, o nouă escaladă de o oră și pomină spre Phenian.

La ora 13.30, ora coreeană, aterizăm la Phenian. Oficialități, pionieri, flori. Delegația fotbalistilor români de-abia se ține pe picioare de somn. Un elegant autobuz ne transportă — ah, doamne! — spre mușu distritul hotel. Dar nu! A cîți surpriză! Autobuzul nu duce direct la stațiunea centrală „Morambong”, unde se odănesc deschițarea-jurne-

Dedonganul, o excepție...

Deși, repetăm, celălalt meci Phenianului este impresionant de rapid — el fiind cel mai rapid în timpul meciului — și cel mai simplu pentru că vîntul de cîrmăriează este foarte slab, gîndurile noastre sînt încă de aceeași natură: să dăm o înțelegere la jocul echipei R.P.D. Coreene „Dedonganul, Phenian, larg, adînc, cu unde care dăunăcă alina spre Marea Galbenă, susțin de țarșe plătute. Dedonganul se armonică — totuși — prin contrast cu viața febrilă a Phenianului.

Meciul începe, dinse, frenetic aproape, cu care te înțînșii la focu pe pe străzile Phenianului. Dedonganul își adăugă dimenșunile performanței.

Oamenii spați cu Dedonganul are înțelegerea sa. Pînd în vînt puternic, calm, caracterizată lui și se pare cum nu se poate mai sinceră.

Am petrecut și nel multe ore pe malurile Dedonganului. Am văzut pescari, de 2-10 kg, sărind prin apă, repetînd

repausul sau aflatul mai multor oameni în poziția stînd pe vine. Nu o dată am văzut în stațiile autobuzelor grupuri de oameni stînd pe vine, fumîndu-și liniștit țigara și discutînd împreună.

Auzim, adeseori, vorbindu-se cu lux de amănunte despre bogata bucatărie specifică orientală — ce închinată, fără îndoielă, unul din primele examene de adaptare — pe care l-a avut de trecut și delegația fotbalistilor români la Phenian. Sperînd de pozeștile scrise despre bucatărie coreene, băieții noștri au ajuns destul de repede să aprecieze sălata „Kincin”, macaroniile „Guk-su”, Tak-sul, o prăjitură de orez, dar mai ales „mîncarea zelilor”, o supă în care sînt fierți 50 de componente!

Este tot altă de adevărat. Înșă, că lichiorul „Bul-lo-ju”, o băutură „de viață lungă”, tradițională, ne-a produs, la simpla lui vedere, furnicături pe gîra spinării... Motivul? În sticla de lichior se află, după o conservare de ani de zile în alcool, o viperă autentică (cu cap, cu trup și cu coadă) a cărei maccare în lichiorul băuturii are — se spune — efecte vitalizatoare miraculoase.

Spectaculos în... vitrină, Bul-lo-ju a rămas la o respectabilă distanță chiar și de seniori delegației...

Kim scormonește jarul

Oricît de interesant ar fi tot ceea ce-zezi-oricît de captivantă

ar fi întrecerea sportivă la care asistăm, DORUL dorul de casă, creșe, adîncă pietruri care ajung, într-o covîntoare progresă geometrică, ocean. După 10 zile petrecute la Phenian, adăugate celor 5 zile cîl a durat drumul, vom închipui — în aceste condiții — ce însemnau cuvîntele însoțitorului lotului român, Kim, care-și petrecuse, în copilărie, 7 ani în România, țara care l-a crescut și l-a crescut pe el, biet orfan, căruia războiul cu militarii sud-coreeni și americani îi omorîseră părinții. „România spunea Kim — este o țară mîntu-nată. O țară bogată, frumoasă, cu oameni frumoși la chip și la suflet. România este, să știi!, a doua mea patrie!”

Se putea scormoni mai adînc, mai reactiv, jarul dorului nostru decît cuvîntele calde ale coreeanului cucerit și el de virtuțile țării și poporului român?

Si a venit ziua întorcerei. Plecăm din Phenian la 27 octombrie, pe primul loc în 30.450, la Arad, rampionatul Mureșului (2 km), cîștigat de același Schimanski, pe Dunăre, cursa Măcin—Ghect (13,700 km), unde primul sosit, avocatul Băncilă, a fost cronometrat în 2 ore și un minut, și chiar pe Marea Neagră (Constanța), unde Gh. Valmărescu a parcurs o distanță de 4 km în o oră și 5 minute.

Pentru prima oră se organizează un concurs de copii la Tg. Mures, iar tînrul Henzelman (13 ani) înoată 50 de metri în 41 de secunde.

Cele mai bune rezultate din cadrul campionatelor naționale au fost realizate de orădenii Felicides (1:17,2 la 100 m liber) și Nemeș (3:37,0 la 200 m bras). De altfel, el

File din istoria inotului românesc (IV)

Începînd din anul 1926, pentru o perioadă de cîteva sezoane, centrul de greutate al activității s-a mutat în Capitală. De la 20 mai, ziua cînd a avut loc concursul inaugural și pînă în august, bazinul Tir avea să găzduiască nu mai puțin de 8 concursuri, în care s-au distins în mod deosebit tinerii Florian Iancovescu și Emanuel Florescu (astăzi membru al orchestrei simfonice George Enescu).

În țară, continuă organizarea unor tradiționale concursuri de fond; la Timișoara, traversarea canalului Bega (6 km) unde Schimanski, de la clubul Rapid, termină pe primul loc în 30.450, la Arad, rampionatul Mureșului (2 km), cîștigat de același Schimanski, pe Dunăre, cursa Măcin—Ghect (13,700 km), unde primul sosit, avocatul Băncilă, a fost cronometrat în 2 ore și un minut, și chiar pe Marea Neagră (Constanța), unde Gh. Valmărescu a parcurs o distanță de 4 km în o oră și 5 minute.

Pentru prima oră se organizează un concurs de copii la Tg. Mures, iar tînrul Henzelman (13 ani) înoată 50 de metri în 41 de secunde.

Cele mai bune rezultate din cadrul campionatelor naționale au fost realizate de orădenii Felicides (1:17,2 la 100 m liber) și Nemeș (3:37,0 la 200 m bras). De altfel, el vor reprezenta țara la primul campionat european, care s-a desfășurat la Budapesta. La mijlocul lunii august, Felicides a înoat, la 400 m liber, într-o serie cu vestitul suedez Arne Borg (5:02,2), terminînd pe locul IV cu 7:13,8, iar Nemeș, la 200 m bras (tot locul IV în 3:34,0), alături de coordonatul european al probei, germanul Rademacher (2:54,0). La aceste campionate, România a mai fost reprezentată și de o echipă de pola, lipsită însă de experiență și o preafire necesară unei competiții de o asemenea amploare. Chiar în primul meci, formația română a fost întrecută cu categoricul scor de 12-0 de selecționata secundă a Ungariei, și pînă la urmă ea va ocupa locul IX din tot șirul participanțe.

Dintre întrecerile anului 1927, sezon în care au avut loc concursuri sporadice, cu rezultate destul de slabe, merită a fi subliniate două interesante dispute: una la Cluj, cîștigată de căpitanul portului, Jean Măcărescu, și alta la Constanța, între Cazino și Far (distanța de o milă marș) în care primul sosit, Dumitru Dumitrescu, a realizat 33 de minute. În sfîrșit, mai merită a fi consemnată înaugurarea, la Craiova, a unui bazin modern în parcul orașului. (a.v.)

REFLECȚII

Seliștii (în să dezică astronomia. Steaua se găsește, în clamsament, jos.

Politehnica Iași ocupă locul penultim. Oare viitorii ingineri n-au un loc mai bun în proiect?

Chimia Rimnicu Vilcea deține lanterna roșie în divizia B. Poate, e cazul unei analize.

Dacia Pitești e codășă seric a pătra. Localnici, în materie de automobile, au Dacia 1100 și 1300, iar în fotbal Dacia 16.

Penicilina Iași a inseris în nouă meciuri doar 7 goluri. Și noi care știm Penicilina foarte eficece.

SPORTUL CONTRIBUIE LA UNITATE IN LUME

- este de parere dl. dr. KARNI SINGH.

maharajah de Bikaner -

● DISTINSUL NOSTRU INTERLOCUTOR, UN REMARCABIL TALERIST

ȘI POLISPORTIV ● VICECAMPIONUL LUMII DIN 1962 A RĂPUS

DOAR... 4 TIGRI!

Campionatele mondiale de talere, Cairo, 1962, pe podiumul de onoare, locul al doilea: KARNI SINGH (India)

Dintre personalitățile tirului mondial face parte și dl. dr. Karni Singh, maharajah de Bikaner. Cândind ca independent, dl. dr. Karni Singh a fost ales membru al Parlamentului indian în 1952, după ce țara sa și-a cucerit independența. El și-a menținut această calitate în patru alegeri, din 1967, dr. Karni Singh obținând și cel mai mare număr de voturi (193.000). D-na — în vîrstă de 45 de ani — este o figură marcantă a competițiilor internaționale cu arma cu alică. Cu acest sportiv desăvîșit am avut ocazia să ne întâlnim la San Sebastian, la campionatele lumii de talere și skeet. Deosebit de amabil, remarcabilul trăgător indian a răspuns cu extremă bunăvoință întrebărilor noastre.

— În concepția dv., sportul reprezintă o preocupare mai largă, sau ce se reduce numai la pasiunea pentru talere?

— Am îndrăgit sportul de foarte tîndr. De pe cînd eram copil am început să practic tirul, apoi tirul cu arcul, am

jucată golf, am fost căpitanul echipei de tenis a Colegiului Universității din New Delhi mi-a plăcut aviația.

300 de tigri, iar tatăl meu de asemenea, pasionat vîntor, a colindat toate continentele în urmărirea leilor, tigri-

*Sports helps unite the world
Sportsmen are the best
Ambassadors of their countries*
Karni Singh
INDIA

Sportul contribuie la unitate în lume. Sportivii sînt cei mai buni ambasadori ai țărilor lor

— Este vorba de o tradiție familială sau doar de o preferință personală?

— În familia noastră sportul a avut și are mulți prieteni. Bunicul meu a fost un vîntor vestit. El a împușcat

lor, elefanților, rinocerilor și a altor sălbăticiuni. Fiica mea, Daughbi Ralyashree, participă aici la mondiale, iar eu practic mai multe sporturi, mai puțin vîntoarea. N-am răpus decît trei patru tigri. Nu mă atrag asemenea trofee, sînt și vegetarian, așa că este explicabilă abținerea mea de la aceste peregriări cinegetice. De aceea am și îndrăgit atât de mult talerele.

— Se pare că făruriile zburătoare v-au oferit și multe satisfacții.

— Da, este adevărat. Cel mai bun rezultat l-am obținut în 1962 la campionatele

mondiale de la Cairo. M-am clasat al doilea, la egalitate de puncte (195 t — cu Zimenko (U.R.S.S.), după un baraj extrem de palpitant. Îmi aduc aminte că aproape tot timpul competiției, care a durat trei zile, am avut un ter avans, dar spre sfîrșit mi s-a defectat pușca. În barajul care a finit ziua zile s-a tras la 100 de talere. După prima zi, la 75 talere, am pierdut la egalitate, fiecărui ne-a rămas să spargem cite 74 t. În cea de a doua zi, Zimenko a doborât 24, iar eu numai 22. A fost o frumoasă întrecere sportivă de care îmi voi reaminti întodeauna, chiar dacă am ratat titlul suprem în condiții dramatice.

— Și de atunci?

— Un rezultat bun am înregistrat anul trecut la Jocurile Olimpice din Mexic: locul 10, cu 194 t, la egalitate cu locul 8 și la două puncte diferență de medaliiat cu argint, americanul Tomas Garrigues.

— Cînd ați cunoscut primul sportiv român și în ce împrejurare?

— În 1960, la Roma, pe campionatul olimpic Ion Dumitrascu. Apoi, șase ani mai tîrziu, la Campionatele mondiale de la Wiesbaden, am avut plăcerea să cunosc un alt distins țătar al dv., pe Gheorghe Senocivici. Am auzit că România este o țară foarte frumoasă, cu oameni harnici și prietenoși. De altfel, trăgătorii români pe care i-am cunoscut s-au arătat foarte comunicativi și apropiați, iar cu sportivii ei se bucură de multă apreciere. La noi prietenia este cel mai mult prețuit, ca un sentiment înrădăcinat nobil.

Constantin COMARNISCHI

sportul in lume

Olga Urban-Szabo: locul I la Budapesta!

Turneul internațional de scrimă al doilea, la egalitate de puncte (195 t — cu Zimenko (U.R.S.S.), după un baraj extrem de palpitant. Îmi aduc aminte că aproape tot timpul competiției, care a durat trei zile, am avut un ter avans, dar spre sfîrșit mi s-a defectat pușca. În barajul care a finit ziua zile s-a tras la 100 de talere. După prima zi, la 75 talere, am pierdut la egalitate, fiecărui ne-a rămas să spargem cite 74 t. În cea de a doua zi, Zimenko a doborât 24, iar eu numai 22. A fost o frumoasă întrecere sportivă de care îmi voi reaminti întodeauna, chiar dacă am ratat titlul suprem în condiții dramatice.

— Și de atunci?

— Un rezultat bun am înregistrat anul trecut la Jocurile Olimpice din Mexic: locul 10, cu 194 t, la egalitate cu locul 8 și la două puncte diferență de medaliiat cu argint, americanul Tomas Garrigues.

— Cînd ați cunoscut primul sportiv român și în ce împrejurare?

— În 1960, la Roma, pe campionatul olimpic Ion Dumitrascu. Apoi, șase ani mai tîrziu, la Campionatele mondiale de la Wiesbaden, am avut plăcerea să cunosc un alt distins țătar al dv., pe Gheorghe Senocivici. Am auzit că România este o țară foarte frumoasă, cu oameni harnici și prietenoși. De altfel, trăgătorii români pe care i-am cunoscut s-au arătat foarte comunicativi și apropiați, iar cu sportivii ei se bucură de multă apreciere. La noi prietenia este cel mai mult prețuit, ca un sentiment înrădăcinat nobil.

În continuare, clasamentul final arată astfel 4. Kopitkina (U.R.S.S.) 2 victorii, 5. Lyzoznik (Polonia) 2 victorii, 6. Rzymowska (Polonia) 1 victorie.

Celelalte reprezentante ale țării noastre au ajuns pînă în semifinale.

La sabie, cum era și de așteptat, primul loc a revenit formației Uniunii Sovietice, campioana mondială, Sabrierii țării noastre au ocupat locul patru.

MIKO ÎNVINS LA MOSCOVA

MOSCOVA, 1 (Agerpres). — Echipa de tenis de masă a Cehoslovaciei a înțeles la Moscova într-un meci amical selecționata de tineret a U.R.S.S. Sportivii cehoslovaci au terminat învingători cu scorul de 5—2. Tinerii jucători sovietici au dat o replică curajoasă va: loșorilor lor parteneri, dintre ei remarcîndu-se Ian Hiarns, care l-a învins cu 2—0 (21—13, 21—12) pe cunoscutul campion cehoslovac Vlado Miko.

OFENSIVĂ INTERNAȚIONALĂ ÎMPOTRIVA HULIGANISMULUI

BUENOS AIRES, 1 (Agerpres). — Tribunalul din Buenos Aires a respins recursul privind eliberarea celor trei fotbalști de la echipa „Estudiantes” la Plata, arestați în urma tulburărilor provocate de aceștia în timpul meciului retur cu echipa italiană A. C. Milan, din cadrul Cupei intercontinentale. Este vorba, după cum s-a mai arătat, de jucătorii Alberto José Poletti, Ramon Aguirre Suarez și Eduardo Lujan

Manera, aflați în prezent într-o celulă a închisorii „Villa Devoto” din capitala argentiniană. Atitudinea nesportivă a acestor fotbalști a fost condamnată public de însuși președintele Juan Carlos Onganía, iar Asociația argentiniană de fotbal a fost nevoită să ia măsuri drastice împotriva lor: Alberto Poletti a fost suspendat pe viață, iar ceilalți doi suspendați pentru 30 și respectiv 20 de partide oficiale. În plus, acestora din urmă li s-a ridicat dreptul de a juca în partide internaționale pe timp de 5 și respectiv 3 ani.

Avocatul apărării, dr. Ival

TURNEUL DE SCRIMĂ DE LA ISTANBUL

ISTANBUL, 1 (Agerpres). — Au continuat întrecerile concursului internațional de scrimă de la Istanbul. Proba de sabie a fost câștigată de sportivul german Paul Wischheidt cu 4 victorii, urmat de Hadgisarandos (Grecia) cu 2 victorii și țureul Misirli cu zero victorii.

Stadionul din Liege, a fost, acum cîteva zile, gazda unui meci de fotbal neobișnuit. Se întîlneau două formații de „sovetici” (fete soviete, scrantului, dar și foste glori sportive) reprezentînd Belgia și Franța. Iată-l pe cunoscutul cântăreț belgian Adamo în tricou de culoare închisă — teșină de pe teren în compania vedetelor Françoise F. Masini, P. Barouk și Cl. Bras-seur.

STEAUA A ÎNVINS ECHIPA DE BOX HERTHA (Berlino Occidental) CU 6—5

BERLINUL OCCIDENTAL, 1 (prin telefon). Înălțimea dintre boxerii cluburilor Steaua București și Hertha a fost acceptată cu un interes deosebit aici, în Berlino Occidental. Gazdele, care au pierdut la un scor sever (1—0) partida susținută în vară la București s-au pregătit asiduă pentru revanșă.

Cel mai frumos meci l-a oferit semijocul Al. Popa, în compania lui Grabmeier. Popa începe foarte prudent, dar își dă repede seama că e mai rapid decât adversarul său și plasează cu mare precizie și prin surprindere loviturile la față și la corp. Complet dezorientat de această tactică, Grabmeier pornește la atac, dar nu înțeleg pe nici un moment în față deoarece Popa se deplasează excelent. În rîndul 3, stelistul își menajează adversarul, gest apreciat în mod deosebit de public, care aplaudă generos. La categoria ușoară, A. Isai a înțeles un adversar ambițios — Schützmann — și foarte puternic. Hotărît să câștige, pugilistul de la Hertha a atacat chiar din primul minut, reușind să plaseze cîteva lovituri puternice. Isai îl contrază însă precis, în rîndul 1 și 3 berlinezul este numărat și termină meciul în mare dificultate. Învingător la puncte Isai.

SURPRIZĂ LA ABERAVON

Semifinalele turneului internațional de tenis de la Aberavon (Țara Galilor) condinț pentru „Cupa Dewar”, au fost marcate de surprize. La masculin, Hoad (Australia) a reușit să-l învingă cu 6—4, 14—12 pe Cox (Anglia), iar Hewitt (Republica Sud-Africană) a câștigat cu 9—7, 7—5 în fața lui El Shafei (R.A.U.). În proba feminină Julie Heldman (S.U.A.) a câștigat surprinzător cu 3—6, 6—3, 6—4 în fața cunoscutei campioane engleze Ann Jones. Heldman a jucat în finală în compania sportivei Virginia Wade (Anglia), care a eliminat-o cu 6—3, 7—5 pe Anette Du Plooy (Republica Sud-Africană).

„Internaționalele” de tenis de masă ale Ungariei

Au început campionatele internaționale de tenis de masă ale Ungariei care au loc la Budapesta. În proba masculină de simplu, francezul Sécuret a realizat o surprinzătoare victorie, eliminînd-l cu 3—1 pe maghiarul Pigniczky. Temes (Ungaria) a câștigat cu 3—1 meciul cu Neale (Anglia), iar Andersson (Suedia) l-a învins cu 3—2 pe Giurguciu (România). În turul următor, Andersson a

pierdut cu 1—3 la Schöller (R. F. a Germaniei). În proba de simplu feminin, Simon (R. F. a Germaniei) a dispus cu 3—2 de Crișan (România). Karlikova (Cehoslovacia) a câștigat cu 3—1 în fața englezoacei Wright. În semifinalele probei de dublu feminin, Geisler și Hovestadt (R. D. Germană) au întrecut cu 3—2, pe Mihalca, Crișan (România).

TELEX-TELEX

La Sabadell s-a disputat întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele de tineret (jucători sub 23 ani) ale Spaniei și Italiei. Fotbalștii spanioli au obținut victoria cu scorul de 2—0 (1—0) prin punctele marcate de Arieta și Clements.

La Varșovia a avut loc a doua întîlnire de hochei pe gheață dintre selecționatele Poloniei și R. D. Germane. Hocheiștii oaspeți au obținut victoria cu scorul de 6—4.

Pe hipodromul de la St. Cloud s-a disputat clasică a lărgere de galop dotată cu „Marele premiu Gallahad”. Victoria i-a revenit calului Stoned (Jocheu Keith). El a terminat învingător cu o lună și jumătate în fața lui „Eaux Vives”. Învingătorul a parcurs 2500 m în 2:40,7.

Selecționata de box a Italiei a înțeles la Copenhaga reprezentativa Danemarcei. Pugilistii italieni au obținut victoria cu scorul de 8—3. La cat. semigreă Facchinetti (Italia) a dispus la puncte de danezul Jensen. Greul italian Zanolu l-a învins prin K.O. în rîndul 2 pe Nielsen.

Trimisul nostru special la Praga, AURELIAN BREBEANU, transmite:

PARTICIPARE VALOROASĂ LA DINAMOVIADA DE VOLEI

Ziarele pragheze și așezele, pe care le poți înțeli pretutindeni pe străzile „orașului de aur”, vestesc apropiatele confruntări din cadrul Dinamoviadei, una dintre cele mai puternice competiții de volei rezervată echipelor de club.

La feminin actuala ediție înregistrează un record de participare — 7 echipe (Dinamo Moscova, Amnoka — R.P.D. Coreeană, Dynamo Berlin, Combinata Spartak-Levski Sofia, Doza Budapesta, Dinamo București și Ruda Hvezda Praga). Căpîțele vizităle tuturor participanților constau în elemente ce conferă prestigiu posesoarelor și îndeamnă la o analiză atentă a problemelor ce le ridică fiecare partidă, deoarece antrenorii au obligația de a prevedea totul, în amănunt, pentru că pierderea unui singur set va cîntări greu în bilanț. Voleibaliste sovietice, câștigatoarele ultimii ediții la Cupele campionilor europeni, au deplasat la Praga formațiunile standard, mai puțin cunoscute jucătoare Bulakova. Ele vor face tot posibilul ca, pe lângă prețioșii traufa cucerit în C.C.E., în doua rapididiviziunile bucureștene, să-l obțină și pe cel al Dinamoviadei. Cel mai temut team îl constituie — fără îndoială — cel coreean. Sportivele de la Amnoka, care alcătuiesc — de fapt — reprezentativa țării, sînt auroarele de recente succese la turneele de la Varna, unde au învins, printre altele, echipele reprezentative ale Uniunii Sovietice și Japoniei. Jocul în viteză, mobilitate deosebită, varietate în acțiunile de atac, lată ce caracterizează pe componentele acestei formații Dinamo Berlin, ca, de altfel, și Combinata Spartak-Levski Sofia, are în componență multe jucătoare cu îndelungată experiență de concurs. Echipa gazdă pare singura participantă care nu se prezintă cu nume sonore și cu succese importante în acest sezon. Dar aceasta nu este, totuși, un criteriu de apreciere a comportării sale în competiție. Cîteva cuvinte despre Dinamo București. Sportivele noastre au manifestat, la antrenamentele efectuate pînă acum, o formă bună, confirmată și de jocurile susținute în campionat. Câștigătoarele de anul trecut sînt animate de dorința de a se comporta cît mai bine, pentru a-și onora așa cum se cuvine cartea de vizită.

Spartak-Levski Sofia, Ruda Hvezda Praga). Deși de la startul Dinamoviadei din acest an lipsesc voleibalștii moscovii, partida de se anunță deosebit de disputată și de echilibrată. Dinamoviștii bucureșteni, care la ediția trecută nu au permis adversarilor să câștige nici un set, vor avea de înfruntat solidă garnitură berlineză, ce cuprinde în sextetul de bază nu mai puțin de trei voleibalști din prima reprezentativă a țării, în frunte cu atacantul Webner, unul dintre cei mai apreciați jucători la Cupa mondială, pe voleibalștii clubului gazdă, aflați pe locul al doilea în campionat. Puternice formații vor fi alinate și de celelalte cluburi participante. Avînd în vedere valoarea unanim recunoscută a voleibalștilor români, sperăm că aceștia vor face totul pentru a obține un rezultat pe măsura posibilităților.

Se crede — și pe bună dreptate — că jocurile, de care ne mai desparte doar o zi, vor oferi spectacole voleibalistice de cea mai bună calitate. Pînă atunci se pun la punct ultimele amănunte, se desfășoară obișnuitele antrenamente dinaintea marilor confruntări și se așteaptă — cu emoție — rezultatele tragerilor la sorți.

LITTLE L-A ÎNVINS PE BOSSI

Peste 10.000 de spectatori au urmărit la „Palazzo dello Sport” din Roma gîla internațională de box în care „scapul de aș” a fost deținut de meciul Freddie Little (S.U.A.), campion mondial la cat. mijlocie mică, și campionul european Carmelo Bossi (Italia). Little a obținut victoria în rîndul trei, deoarece Bossi, cu o arca deschisă, a fost oprit de medic și conștientizat.

MIMOUN CONTINUĂ!

Cu cîteva zile în urmă, o telegramă a agenției „France Presse” ne anunța că fostul campion olimpic de maraton, celebrul atlet francez Alain Mimoun, în vîrstă de 48 de ani, și-a mai inserat o victorie în palmares, câștigînd la Paris „Criteriul veteranilor”. Mimoun a parcurs cei 20 km ai cursei în 1h03:02. Mimoun continuă... Despre acest remarcabil atlet, aproape semicontenar, sînt relateate amănunte inedite în rîndurile de mai jos.

Acel maraton victorios de la Jocurile Olimpice din Melbourne, punctul culminant al unei cariere unice în lume, este „de gustat” după 12 ani de Alain Mimoun cu aceeași plăcere. El îl reamintește cu aceeași intensitate. Fostul ciclist, înainte de a deveni atlet, din satul algerian Le Felagh (Oran) unde s-a născut la 1 ianuarie 1921, Mimoun-O-Kacha își amintește deseori de curtea vîrstii sale.

— Cel mai dirz a fost Kelly, americanul care gemea alături de mine, cu picioarele sîngerinde, apoi jugoslavul Mihalic, cel mai dur la greutăți, finlandezul Karvonen și un japonez curios, de statură mică, al cărui nume l-am uitat. La kilometrul 18, prietenul meu Zatopek se prăbușise... Citeva ore înaintea startului așăsen despre nașterea fiicei mele, Pascal-Olympe (denumită astfel în onoarea acestei medali de aur). Cînd am ajuns pe punctul să fu „asbitat”, amintirea ei m-a salvat. Mi-am spus, pentru ca să-mi dau curaj, că a fost răpîtă de gangsteri și că trebuia să vin în ajutorul ei cu orice preț. Forțele mi-au revenit ca prin minune!

Campionul olimpic de la Melbourne parca nu s-a schimbat de loc de la maratonul istoric din decembrie 1956. În afara firelor argintii din părul său și a cîtorva riduri slabe în jurul ochilor. Dar privirea îl este vioaie, gestul precis, mîna promptă ca și surșul care urmează imediat. Mimoun nu a încetat să concureze. El își menține greutatea ca în timpul maratonului de la Melbourne: 57 kg.

Si totuși, era să nu mai alerge niciodată... Rînit de o schiză de mîna la pică în cursul luptelor de la Monte-Cassino, în Italia, în timpul ultimului război mondial, el și-a stupetit medicul care-l cerea să mai rămîna două luni în pat.

PE JOS SPRE MEXIC...

Trei iubitori ai fotbalului din Uruguay au anunțat că vor străbate pe jos 11.000 kilometri pînă la Ciudad de Mexico pentru a susține echipa lor în turneul final al campionatului mondial de fotbal ce se va desfășura în 1970 în capitala mexicană. Hector Perez Garcia, în vîrstă de 30 de ani, Luis Alberto Gonzales — 31 de ani — și Ruben Duran — 36 de ani — vor părăsi Montevideo la 9 noiembrie și speră să acopere zilnic între 48 și 50 km, urmînd să sosească la Ciudad de Mexico cu cîteva zile înaintea deschiderii turneului. Pentru a avea timp să se odihnească!

„ȘI CU AUTOMOBILELE

Federația de fotbal a Angliei a anunțat că va patroa trei automobile ale firmei

ZIG — ZAG FOTBALISTIC

„Leyland” participante la „Raliul Cupei Mondiale” care va lua startul de pe stadionul londonez Wembley la 18 aprilie anul viitor, și se va încheia pe stadionul Aztec din Ciudad de Mexico

Apărare supranumerică... (din „Kapes-Sport”)

la 27 mai. Automobilele de tipul „Triumph” vor fi conduse de Andrew Cowan, Brian Clecuth și Paddy Hopkirk în cursa cu o distanță de 24.000 km care va străbate 25 de țări. Cowan, la

— Este imposibil doctore. Trebuie să alegi din nou.

— Fiți înțelecători, dacă vreți să mai alerțați vreedată, a sunat răspunsul.

Trei zile mai tîrziu patul era gol. Medicul întrebă de Mimoun. Un infirmier a murmurat: — Este pe stadion. A plecat să se antreneze.

Acest episod este un alt subiect de mîndrie pentru Mimoun, care l-a lăsat pe medicul fără glas.

— Sîți, spune el, sînt un atlet cu totul nou. După 29 de ani de competiție și antrenamente, în cursul cărora am parcurs o distanță care întrece de trei ori înconjurul Pămîntului (39.000 km) pușul meu este de 38—42 kilograme pe minut și îmi revin imediat după o cursă, la fel ca în urmă cu 29 de ani. Acum am aproape 48 de ani! Și Mimoun alerțat în continuare: 25—25 km de antrenament cîndidant, în două reprize.

— Ce vreți, declară atletul, cursa este drogul meu. Dopajul meu. Dacă aș înceta să alerg, cred că aș înnebuni.

Scutul la ora 8 dimineață, Mimoun muncește, se antrenează, dă sfaturi tinerilor alergători, mîningă cu pușul, dar nu doarme, de mulți ani, mai mult de 4—5 ore pe noapte. În fiecare dimineață, cînd locuia la Champaign, putea să văză stercărit în pădurea Vincennes sau la Ormesson cu Wadoux, Vervoort, sau Le Floie, atleți în plină formă, dar care nu reușeau să-l depășească. Ne a-mintim, în urmă cu cîteva luni, de bucuria lui cînd, după o cursă de antrenament la Mimizan, a revenit proaspăt după 30 km în pădure, trăgînd după el, înierți alergători literalmente extenuați. Putea să le fie părinte...

La 48 de ani, Alain cucerea încă un titlu național, în proba de maraton. Imperturbabil, Mimoun continuă să-și îmbogățească palmaresul său, deja prestigios, care constituie, probabil, un record mondial: campion olimpic, 3 medalia olimpice de argint, campion european de 48 de ori campion sau recordman al Franței, de 4 ori învingător în Crosul naționalilor și de 88 de ori internațional.

Aflat aproape de 50 de ani, acest om nu se gîndește decît să continue. El spune deseori: „Un om trebuie întotdeauna să întreprindă ceva, altfel este sfîrșit”.

(după „France-Soir”).

Schiprowski (accidentat) se reprofilează!

Săritorul cu prăjina Klaus Schiprowski (R. F. a Germaniei), clasat pe locul doi la J.O. de la Ciudad de Mexico, a suferit un accident în timpul unui concurs. El are mîna dreaptă fracturată, iar medicii au declarat că este problematic ca în viitor să mai poată obține performanțe de valoare în proba sa fa-

vorită. E probabil ca el să se restabilească în primăvara anului 1970, dar Schiprowski le-a declarat ziarștilor că nu va mai participa la săritura cu prăjina ci în proba de 110 m garduri. El a câștigat, ca junior, titlul de campion al R. F. a Germaniei la 110 m garduri.

FINALĂ OKKER-ROCHE LA CASABLANCA

GASABLANCA, 1 (Agerpres). În finala turneului internațional de tenis de la Casablanca se vor întîlni olandezul Tom Okker și australianul Tony Roche. În semifina-

le, Roche l-a eliminat cu 4—6, 6—2, 6—3 pe Riessen (S.U.A.), iar Okker a dispus cu 6—2, 3—6, 6—3 de Pierre Barthés (Franța).